

Homilie papeže Františka 14.3.2013

Ve třech čteních, která jsme slyšeli, spatřuji společné téma: pohyb. V prvním čtení jde o pohyb putování, ve druhém o pohyb budování církve a ve třetím, tedy v evangeliu o pohyb vyznávání. Putovat, budovat a vyznávat. Putování: Jakubův dome, vyjdi v Pánově světle. To je první věc, kterou řekl Bůh Abrahamovi. Kráčeť v mé přítomnosti a budeš bez úhony. Když se zastavíme, nejde to. Třeba kráčeť stále v přítomnosti Páně, ve světle Pánově a snažit se žít v oné bezúhonnosti, kterou Bůh požadoval od Abrahama ve svém zaslíbení. Budovat. Budovat církev. Hovoří se o kamenech. Kameny jsou tuhé, ale živé, pomazané Duchem svatým. Církev, Kristova nevěsta je budována na onom náročném kameni, kterým je sám Pán, pohybem našeho života. Třetí pohyb je vyznávání. My můžeme putovat, kolik chceme, můžeme toho spoustu vybudovat, ale pokud nebudeme vyznávat Ježíše Krista, nepůjde to. Staneme se nevládní organizací, ale nebudeme církví, Pánovou nevěstou. Když se nekráčeť, stojí se. Když se nestaví na kamenech, co se stane? Stane se to, co se stává dětem na pláži, když staví hrady z písku. Všechno se zhroutlí, nedrží to pohromadě. Když se nevyznává Ježíš Kristus - napadá mne věta z Léona Bloye: „Kdo se nemodlí k Pánu, modlí se k ďáblu“ - když se nevyznává Ježíš Kristus, vyznává se svěťáckost ďábla, světskost démona. Kráčeť, budovat-stavět a vyznávat. Věc však není vždycky tak jednoduchá, protože během putování, při budování a při vyznávání někdy dojde k otřesům, nastanou hnutí, která nepohánějí vpřed, ale stahují nás nazpět. Evangelium pokračuje touto zvláštní situací. Samotný Petr, který Ježíše Krista vyznal, mu říká: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha. Půjdu za tebou, ale nemluvme o kříži. To tam nepatří. Budu tě následovat v jiných možnostech, bez kříže.“ Když kráčeť bez kříže, když budujeme bez kříže a když vyznáváme nějakého Krista bez kříže, nejsme Pánovými učedníky, jsme svěťáky, jsme biskupy, kněžími, kardinály, papeži, ale nikoli Pánovými učedníky. Chtěl bych, abychom všichni po těchto dnech milosti měli odvahu – právě odvahu – putovat v Pánově přítomnosti, s Pánovým křížem, budovat církev na Pánově krvi, která je prolita na kříži, a vyznávat jedinou slávu Krista Ukřižovaného. A tak půjde církev vpřed. Přeji nám všem, aby se nám od Ducha svatého na přímluvu Naší Paní, naší Matky, dostalo této milosti: putovat, budovat, vyznávat Ježíše Krista Ukřižovaného. Kéž se tak stane.